

Η κυβέρνηση προσπαθεί να κάνει το μαύρο άσπρο για την Υγεία

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η εισήγηση του υπουργού Υγείας στο πρόσφατο συνέδριο του «Economist»

Η εισήγηση του υπουργού Υγείας δεν έγινε οπουδήποτε. Ως εκπρόσωπος της κυβέρνησης μίλησε μπροστά στην «αφρόκρεμα» της πραγματικής εξουσίας, στους καπιταλιστές. **Εδωσε για άλλη μια φορά εξετάσεις, προκειμένου να πείσει και να διαβεβαιώσει ότι η κυβέρνηση, με τα μέτρα που προωθεί, είναι η καταλληλότερη και η ικανότερη για να ικανοποιήσει τους στόχους των επιχειρηματικών ομίλων.**

1. Ο υπουργός Υγείας εκτίμησε ότι «όλα δείχνουν ότι κλείνει ένας παρατεταμένος και επώδυνος κύκλος οικονομικής αβεβαιότητας, αστάθειας κ.λπ. (...) περνάμε σε ένα νέο κύκλο επανεκκίνησης της οικονομίας (...) που θα διευρύνει τα περιθώρια εφαρμογής μιας πολιτικής κοινωνικής ανακούφισης (...) κοινωνικά ευαίσθητης διαχείρισης των υποχρεώσεων της συμφωνίας με τους δανειστές. Η συζήτηση για το ελληνικό σύστημα Υγείας εντάσσεται ακριβώς σ' αυτό το ισχυρό κοινωνικό και πολιτικό αίτημα».

Τώρα τα πιάσαμε «τα λεφτά μας». Δεν είχαμε αντιληφθεί ότι η «διαχείριση των υποχρεώσεων της συμφωνίας με τους δανειστές», όπως ονομάζονται στη ΣΥΡΙΖΑϊκή διάλεκτο **τα μέτρα που στην κυριολεξία γδέρνουν το λαό, θα εφαρμοστούν με κοινωνική ευαισθησία και θα εξασφαλίζουν και ανακούφιση.** Τα δικαιώματα και οι ανάγκες του λαού στην Υγεία άρχισαν να «ξηλώνονται» πολύ πριν την κρίση, την περίοδο της οικονομικής ανάπτυξης, διότι, όπως λένε οι τωρινοί και οι προηγούμενοι κυβερνητικοί, οι παροχές ήταν υπερβολικές και ο λαός μπορούσε να ζήσει και με λιγότερες.

Τώρα, απ' την κυβέρνηση όλα αυτά που αφαιρέθηκαν θεωρούνται «ένα το κρατούμενο» και έπονται και άλλα, **διότι η απαίτηση του κεφαλαίου για ακόμα πιο φτηνή εργατική δύναμη καθορίζεται από τους όρους του ανταγωνισμού και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, που ισχύουν και στην κρίση και στην όποια ανάκαμψη.** Επομένως, η πολιτική και τα μέτρα της κυβέρνησης για την Υγεία εντός της καπιταλιστικής οικονομίας, ακόμα και με ενδεχόμενη αναιμική ανάπτυξη, όχι μόνο δε θα αποκαταστήσουν - επιστρέψουν τις απώλειες του προηγούμενου διαστήματος, αλλά θα προσθέτουν και άλλες στις λαϊκές οικογένειες. Αυτό που υπόσχεται ο υπουργός Υγείας είναι λίγο λάδι - που και αυτό ο λαός πρέπει να το πληρώσει - **προκειμένου να καλύψει τις πληγές που του ανοίγει η πολιτική και αυτής της κυβέρνησης.**

Τα αντιλαϊκά μέτρα που πρόσθεσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ σε όλα τα άλλα των προηγούμενων κυβερνήσεων, όπως αφαίρεση εισοδήματος, ανατροπή εργασιακών σχέσεων, εργάσιμου χρόνου, προστασία ανέργων κ.λπ. κ.λπ., **αυτά από μόνο τους ενισχύουν όλους αυτούς τους παράγοντες που οδηγούν στην πρόωρη φθορά της υγείας. Δηλαδή, όλα αυτά που λέει ο υπουργός περί «νέου κύκλου ομαλοποίησης και ανάκαμψης της οικονομίας», μπορεί για το κεφάλαιο να ισχύουν. Όμως, επειδή όλα αυτά προϋποθέτουν ακόμα πιο άγρια εκμετάλλευση των εργαζομένων, για τους εργάτες και τις οικογένειές τους αποτελούν «νέο κύκλο επιδείνωσης της υγείας τους και συνολικά των όρων ζωής τους».**

Από πρόσφατη κινητοποίηση των συνταξιούχων με αιχμή τα οξυμένα προβλήματα στον τομέα της Υγείας

2. Ο υπουργός με το «ισχυρό κοινωνικό και πολιτικό αίτημα» σέρβιρε την ξινισμένη σούπα των «παρεμβάσεων αντισταθμιστικού χαρακτήρα». Επαναφέρει, δηλαδή, την κοροϊδία των «παράλληλων προγραμμάτων». Από τη μια μέτρα - «κόλαση» για το λαό και «παράδεισο» για τους επιχειρηματικούς ομίλους και από την άλλη, επειδή έχει «αριστερή» ταυτότητα και «κοινωνικό πρόσημο», τάχα εφαρμόζει και μέτρα που να αντισταθμίζουν αυτά που χάνει ο λαός στον τομέα της δημόσιας Υγείας.

Ο υπουργός, στην απόπειρα εξαπάτησης του λαού που κάνει, επαναφέρει χιλιοειπωμένα παραδείγματα στο πλαίσιο της «πλύσης εγκεφάλου» και της τακτικής «πες - πες, κάτι θα μείνει».

Ετσι, σε περιοιτή θέση στην προπαγάνδα του υπουργού επανέρχεται η κάλυψη των ανασφάλιστων στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και νοσηλεία. Λέει ο υπουργός ότι «για πρώτη φορά εισάγεται η αντίληψη της Υγείας ως κοινωνικού δικαιώματος που η Πολιτεία οφείλει να διασφαλίζει σε όλους με ισότιμο τρόπο, ανεξάρτητα από την εργασία, την ασφάλιση ή το εισόδημα καθενός». **Η ισοτιμία για την κυβέρνηση, και όχι μόνο για την Υγεία, χρησιμοποιείται ως «δούρειος ίππος» για περικοπή παροχών και εξίσωση για όλους προς τα κάτω.**

Εάν πάρει κανείς «τοις μετρητοίς» τα λεγόμενα του υπουργού, κανονικά θα έπρεπε να έχει εγκαθιδρυθεί ο σοσιαλισμός στην Ελλάδα και δεν το έχουμε πάρει χαμπάρι. Η κυβέρνηση χρησιμοποιεί ένα ωραίο φραστικό περιτύλιγμα, για να κρύψει το σάπιο περιεχόμενο που βρωμάει και ζέχνει. **Από πού κι ως πού «η Πολιτεία διασφάλισε την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους ανασφάλιστους», όταν το κράτος δε βάζει ευρώ τσακιστό από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά μοιράζει το «κόστος» στα ασφαλιστικά ταμεία, δηλαδή στους άλλους εργαζόμενους που έχουν δουλειά και πληρώνουν εισφορές, φόρους, χαράτσια κ.λπ.;**

Η «ισοτιμία» για την κυβέρνηση είναι να πλη-

που καθιέρωσε και στην πορεία αύξησε τις εισφορές στον κλάδο Υγείας των συνταξιούχων στις κύριες και στις επικουρικές στο 6%. **Ποσά πολλαπλάσια από τα 5ευρα που πληρώναν οι ασθενείς.**

3. Ο υπουργός εσπείρεται για την «πρώτη έστω και οριακή υποχώρηση της λιτότητας» στο δημόσιο σύστημα Υγείας. Από πού βγάζει, όμως, αυτό το συμπέρασμα; Επειδή το σ' εξάμηνο του 2016 δόθηκε μεγαλύτερο ποσοστό της κρατικής χρηματοδότησης σε σχέση με το αντίστοιχο του 2015, ενώ και τις δύο χρονιές το συνολικό ύψος είναι το ίδιο. Δηλαδή, επειδή τάχα οι ρυθμοί και όχι η ίδια η επιχορήγηση των νοσοκομείων από τον κρατικό προϋπολογισμό το 2016 είναι καλύτεροι από το 2015.

Βέβαια, οι ρυθμοί χρηματοδότησης των νοσοκομείων μπορεί και να αλλάξουν. Το ζήτημα, όμως, είναι ότι ο **προϋπολογισμός παραμένει στο ίδιο επίπεδο λιτότητας, αφού και με τη σημερινή κυβέρνηση διατηρούνται όλες οι περικοπές που έχουν γίνει,** με τα γνωστά αποτελέσματα στις ελλείψεις προσωπικού, εξοπλισμού κ.λπ. και αυτό δεν το λες υποχώρηση αλλά συνέχιση της λιτότητας. Το θράσος της κυβέρνησης φτάνει μέχρι να προπαγανδίζει την αύξηση των «λειτουργικών δαπανών» των νοσοκομείων ως αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης. Ετσι κρύβει ότι η αύξηση στις λειτουργικές δαπάνες θα προκύψει από την αύξηση των πληρωμών των ασθενών (είτε άμεσα, είτε έμμεσα από τα ασφαλιστικά ταμεία).

4. Τώρα τάχα η κυβέρνηση ενδιαφέρεται να εξασφαλιστούν στους ασθενείς φτηνά και αξιόπιστα φάρμακα, πολλά από τα οποία παράγονται στην Ελλάδα. **Βέβαια, το ενδιαφέρον της δεν είναι για τους ασθενείς, αλλά για την ελληνική φαρμακοβιομηχανία, που επιδιώκει να αυξηθεί η παραγωγή γενόσημων και έτσι να μειωθεί η κρατική και ασφαλιστική δαπάνη για τα φάρμακα.** Γι' αυτό λέμε ότι ο «καημός» της κυβέρνησης δεν είναι γιατί πληρώνουν φάρμακα ακριβά οι ασθενείς σε σχέση με παλιότερα.

Η κυβέρνηση, όπου σταθεί και όπου βρεθεί, εκθειάζει την αποτελεσματικότητα της πολιτικής της για τη μείωση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης και μάλιστα συμφώνησε να κρατηθεί στα σημερινά επίπεδα τουλάχιστον μέχρι και το 2018. Τώρα τάχα αναρωτιέται γιατί ενώ μείωσε τη λιανική τιμή των φαρμάκων, οι ασθενείς πληρώνουν περισσότερα από πριν; Αν το ενδιαφέρον της για τους ασθενείς ήταν πραγματικό και όχι υποκριτικό, θα μπορούσε να καταργήσει τις λεγόμενες «ασφαλιστικές τιμές» με τις οποίες τα ασφαλιστικά ταμεία υπολογίζουν την αποζημίωση σε ένα μόνο μέρος της λιανικής τιμής των φαρμάκων και τα υπόλοιπα τα πληρώνουν οι ίδιοι οι ασθενείς. Όπως και τα φάρμακα που δε συνταγογραφούνται και τα πληρώνουν εξολοκλήρου οι ασθενείς.

Δηλαδή, το «κοινωνικό πρόσημο» της πολιτικής της κυβέρνησης φτάνει μέχρι το σημείο της αλλαγής του τρόπου των αυξημένων πληρωμών από τα λαϊκά στρώματα. Γι' αυτό, μ' αυτήν την πολιτική της κυβέρνησης «το κοινωνικό πρόσημο», δεν μπορεί ούτε ως σκέψη να περάσει το λαϊκό αίτημα για δωρεάν Φάρμακο, αποκλειστικά δημόσιο, δωρεάν σύστημα Υγείας.